

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skrbanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt Nyilttér sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	---	--

Közbiztonságunk és eselédviszonyaink.

Szerda és csütörtök közti éjjelen városunk két különböző pontján a legnépesebb, legnyíltabb helyen, a fő utcán követtek el betörést. Hogy nagyobb károkat nem tettek, az csak az üzlettulajdonosok ovatos intézkedéseinek tudható be, kik nagyobb pénzüsszeget nem hagytak bent a napi kasszában. A tettesek még eddig nincsennek elfogva, de a mindkét helyen megejtett vizsgálat nyomán az derült ki, hogy a betörők ugyanazok voltak, kik midőn egyik helyen nyugodtan háborítlanul elvégezték gaz munkájukat, ugyan csak oly nyugodtan, zavartalanul folytatták a másik helyen egy rövid nyári éj alatt.

A dologban az a satiricus, hogy az egyik károsultnál, Klein József nagykereskedőnél vagy egy évvel ezelőt szinte követtek el betörést, de a tetteseket akkor sem sikerült elfogni, s alkalmassint így lesz az most is s a gazemberek a sikerült békés munkájuk után próbálnak szerencsét máskor is.

Nem mulaszthatjuk el, hogy e dolgok után rá ne mutassunk

azon szomorú állapotokra, melyek városunkban leledzenek, s melyek nagyban szülő okai az ily dolgoknak.

Ugyanis az itt uralkodó páratlan rossz, erkölestelen eselédviszonyokkal szemben előjáróságunk ha tesz is szigorú intézkedéseket, de hibát követ el azzal, ha a tett szigorú intézkedések pontos végrehajtását nem ellenőrzi nagyobb eréllyel.

Ismételjük, hogy páratlan rosszak a baresi eselédviszonyok. A tisztességes családok panaszkodnak, hogy nem tudnak eselédet kapni sem kicsinyt, sem nagyobbat, a kit kapnának, abban nincs köszönet, mert azok már erkölesükben megvannak mételeyezve s inkább eselédnélkül tőrnek, szenvednek, mintsem házukat bordély házzá tegyék. Az erkölesök annyira súlyedtek városunkban, hogy találkoznak ledér anyák a napszámos osztályban, kik 13—14 éves leányuknak maguk keresnek udvarlót a helyett, hogy tisztességes házhoz adnák szolgálatba. Sajnos, ezt a megtörtént rideg valóság után mondjuk.

Az ország különböző irányából ide ágazó vasutainkon a beözönlő eselédnek nem a tisztességes szolgálat keresés eselédjából

keresik fel Baresot, de azért, mert tudják már messziről, hogy itt ledér életüknek alkalmas, háborítlan talajuk van. Szemfényvesztésnek beállnak ugyan szolgálatba is pár nap, vagy hétre s ha hasznavehetetlenségük s türhetetlen tettük után bér adójuk kénytelen tul adni rajtuk, mit törődnek ők azzal, megélnék ők szolgálatnélkül is hetekig, hónapokig, mert hiszen a Rinyaparton s a város különböző helyein van elég zug-tanyájok, hol bünös vállalkozó nők ocsmány, keresetükkel ki tartják őket. És az ilyen személyek, mint a denevérek, este elhagyják zughelyüket, hemzsegnek tőlük Bares utcái, de különösen az ugynevezett Barcstelep, mely a nélkül is a sok szolgálatban álló ledéreselédnek góczpontja.

Több előkelő barcstelepi család, e sorok írójának, nem egyszer panaszkodott keservesen az ottani állapotokról, az éjjeli dorbézolásokról, mely nyugalmukat föl veri és sérti erkölesüket. Szomoruan esetelték a laza rendőri felügyeletet, de mi több, azt tapasztalják — és ez megdöbbenő állapot — hogy azon közegek, kiknek hivatásuk szerint szigo-

T Á R C Z A.

Randevu.

Nagyon egyszerű a mi történetünk. Jolánt én barátnőjénél láttam először. Attól kezdve udvaroltam neki, ott ahol épen összejöttünk, amidőn időm volt, a színtanoda folyósóján, a kulisszák mögött, ha statisztált, az utcán, ha színház után olykor hazakísértem. Bájos volt és nagyon kedves. Az ilyen leányok láttára öreg emberek visszakivánják a letűnt tavaszt.

Egyszer, talán egy évvel uzután, hogy megismerkedtünk, azt mondtam neki: van egy szabad délutánom, töltsük együtt. Készséggel egyezett bele, szinte könnyelműen, úgy, hogy én alig mertem hinni neki. De amikor komolyan erősítgette, szavára mondta, hogy találkozzunk, akkor én úgy hittem neki, mintha még sohasem esalódtam volna. Az órát nem határozta meg, hogy mikor jön el. . . Csak azt mondta, üljek be a köruton a kávéházba az ablakhoz, ő majd elsétál

arra.

Mindezt annyi idő alatt határoztuk el, míg a kapuban a házmesterre vártunk és én egy perezzel az ígérlet után már egyedül állottam a sötét, néptelen kis utcában. Nem tudtam mindjárt hazamenni és elindultam kóborolni a esillagos éjszakában. Folyton a holnap randevura gondoltam. Mi lesz holnap? . . .

Soha sem volt szó közöttünk szerelemről, de szívesen töltöttük együtt az időt. Azt az időt, amit épen tölthettünk, szinte véletlenül, félig akarva, félig a körülmények összetalálkozása folytán. Ha én voltam rosszkedvű, Jolán kacagott, tréfált elfeledtem mindent. Ha pedig a kis lány volt hallgatag, szomorú, meg tudtam nevetetni, meg tudtam nyugtatni. Valahányszor találkoztunk, mindig volt valami mondanivalónk. Szinte kellett találkoznunk. Barátság volt-e ez, vagy szerelem?

Most a randevu előtt szerettem volna ezt tudni bizonyosan. A szívébe szerettem volna látni ennek a bájos leány-

nak. Ugyan mire gondolt, mikor randevut adott nekem . . . Jolán nem volt közönséges leány. Érdek nem esatolhatta hozzám, hiszen van anyyija, amiből megélhet. Tudom azt is, nem tőle, mástól, hogy minden teketória nélkül utasította vissza az öreg Komorányi gróf ajánlatát. Ez a dussgazdag habitué nagyon udvarolt neki. Jolán elfogadta tőle a ezukorkát, meg a virágot, ép úgy mint a többi növendék, sőt meg hagyta csipni az állát is, de a mikor a gróf feszegetni kezdte a dolgot, a faképnél hagyta. Akkor kezdett neki udvarolni Lantay Szévé, a színház hősszerelmese. Nagyon szép fiu volt, Jolán eltört tőle mindent, amit kollegától el szoktak türni, de amikor Lantay ur egy izben a kulisszák mögött megesókolta, poflevest kapott, Jolán pedig sirva futott az öltözőbe.

Akkor még legelején volt az ismeretségünk. Meglepett hát, mikor Jolán este duzzogva kezdett panaszkodni:

— Képzeld, az a szemtelen Lantay megesókolt.

— Ugyan?!

ruan kellene őrizni a polgárok nyugalmát, a város közbiztonságát, maguk is belemerülnek az éjjeli denevérek ledér világába, tivornya házzá téve a rendőr szobát.

Pedig mi volna szigorú kötelességük a rend szolgálóinak? Az, hogy a helynélküli eselések zug helyeit kipuhatólnák, s szállásadóikkal együtt feljelenenék a községi hatóságnak; az utczákat pedig bizonyos idő után este megfénnyelnek a csavargó eselésektől s a kit pedig később is az utczán találának, azokat csukják el. Ha e kötelességüket szigorú lelkiismeretességgel gyakorolják, úgy megszűnik Bareson a már-már tűrhetetlen eselések rákonczatlanság, s nem fognak betörések előfordulni. Hiszen van elég rendőrségünk, ha azokat fizeti a polgárság, ne csak cifraságuk legyenek, hanem védjék meg a polgárság nyugalmát, közbiztonságát, ehhez elég segédkezés van nekik adva. Bares viszonyaihoz képest nagyobb rendőri felelősséget kíván polgárai érdekében. Tekintetbe kell venni azt is, hogy a minden időben érkező s induló vonatok csak előnyére válhatnak a betörőknek; jöhetnek hozzánk késő este, vagy elszökhetnek innét a még sötét éjjeli órákban: mindenkor vonat áll rendelkezésükre.

Ez alkalommal is, mint sok máskor, midőn érdekeinket fejlődő életünkhöz képest nem látjuk kellően biztosítva, eszünkbe jut egy, városi létünkhöz nagyon megkivántató tényező: a járásbíróóság fölállítás.

Hirek

— **Színészet Bareson.** Füredi Márton jól szervezett társulatával esütörtökön, e hó 15-én kezdte meg előadásait városunkban Géczy István kitűnő énekes

Csak annyit szoltam rá és mosolyogva engeszteltem. Most jut eszembe, hogy nekem arczul kellett volna ütőm azt az embert. És ha most megtenné? Érzem, hogy most dühbe jövök még arra a gondolatra is, hogy Jolánt valaki megcsokolja.

Nem vagyok szerelmes Jolánba, nem. Csak megszerettem. A holnapi nap azonban sok mindent hozhat. Tavasz lesz újra tán, magános órákban annyiszor visszavárt tavasz, amikor a virágillat és esők még megvigasztal. Tavasz lesz újra, a Murger főnséges mélabuval eltemetett tavasza. . .

Az ember olykor esodásan elgyöngül, elérzékenyedik. Meglepi egy hangulat, amelyről csak akkor tudja meg, hogy esalfa ábránd, mikor hűtlenül elhagyta a szívét. Az éjszaka, melynek sötétségében máskor bujva mélyedtem bele, most esillagával, holdfényével, misztikus esőndjével boldog ábrándozásba ringatott. Nincs itt még az az idő, amikor kétségbeesett küzdelemmel kell előre haladni, hátra

népszínművével, az „Ördög mátkájá"-val. A szereplők derekasán megállták helyüket s játékaik az igazi művészet nívóján állott s reméljük, hogy ezután is megfellelnek a beléjük helyezett bizalomnak, mely után meg is várhatják a közönség pártfogását. A szintársulat a legújabb s legjobb darabokkal kedveskedik a közönségnek, szombaton e hó 17-én a „Mozgó fényképek"-et adták, s vasárnap Géczy István 1000 frttal jutalmazott kitűnő népszínműve, a „Gyimesi vadvirág" kerül színre.

— **Kinevezés.** Csikesz Józsefet, a baresi dohánybevaltó hivatal napidijasát a dohányjövődéki központi igazgatóság Nyír-Bátorra dohánybevaltó hivatali al-fisztte nevezte ki. Ujhelyét f. évi július 1-én foglalja el.

— **Betörések.** E hó 14 és 15-ik között éjjelen Bareson 2 helyen is követtek el betörést, eddig még ismeretlen tettesek. Nevezetesen Klein József ismert nagykereskedőnél és Nemsies Samu vendéglő tulajdonosnál. Mindkét helyen utczáról az üzleti kelyiség ablakának keresztül vasat feszítették föl s azon hatoltak be. Klein boltjából a kasszában feledett 4 darab aranyat vitték el, melyeket az nap váltottak be valamelyik vásárlótól, és néhány korona váltópénzt, bélyeget, üres váltókat s néhány pár lábbelit. Nemsiesnél azonban nem találtak semmit, mert a szivarkasszát — melyre ugylátszik számitottak a tájékozott betörők, — egy új pinezér fiu más helyre tett. A betörést mindkét helyen egy és ugyanazok követhették el, erre vall az a körülmény, hogy Nemsies üzletében, hol a pálinka s szilvóriumok állnak, megtalálták Klein ezukorvágó kését, melyet szinte üzletéből loptak el. A tetteseket nyomozzák.

— **Megörült** szerdán Gyórfi N. baresi napszámos felesége s mint esendes örültet Dr. Kronberger Vilmos baresi körorvos most lakásán kezeli. A baj már reggel mutatkozott rajta, midőn ugyanis kiment a heti vásárra, magával vive hazulról 18 frtot s összevásárolt magának több ruhát s több apró malacot, a melyeket azonban nem fizetett ki, s mindennek daczára a pénzt férje hiába keresténála, a szerenésetlen nő nem tudta meg-

nem tekintve. Nem, még nem vágta arczomba az élet irgalmatlan valósággal, hogy senki, semmi sem vagyok. Még jogosult a kecségető remény, amelylyel szívében Marcel, a Murger szegény festője vidáman koplalt szerelmesével, a kaczer Mussette-tel.

Szinte feledtem, hogy immár elhagytam a virágos rétet, utam már kopár tarlón vezet tovább. Mit is fogunk tenni holnap? Kart karba öltve járunk majd séta közben, ott ahol nem esik rank az emberek gyanusító tekintete. . . A rétet hosszú kanyarodással szegi be a vasuti sinpár. Távolabb van a kis állomás, mellette egy elhagyott kis örökzöld lugas. Ide vonulunk be, ha elfáradtunk. Bokrétába kötjük a virágot, s ha Jolán pihegve vállamra hajtja fejét, elmerengve fülébe sugom esőndesen:

— Pihenj nyugodtam kis galambom, mondok én mesét.

Mesét, igaz mesét. . . Elmondom néki, mit feledtem, megsugom néki a szerelmem, megkérem szépen, hogy sze-

mondani, hogy hova tette. Este férje a telepi fenyves erdő szélén találta, hol egymagában esendesen imádkozott. Midőn férje kérdezte tőle, hogy mért ment oda, azt válaszolta, hogy egy öreg embert látott menni a vasut felé, ki hátán egy kőkeresztet cipelt s az öreg ember azt mondta neki, hogy kövesse; ő követte s később az öreg ember bement az erdőbe s keresztjét neki támasztotta egy fának s őt megkérte, hogy addig vigyázzon keresztjére, míg visszatér az erdőből. És ezért imádkozott ott a szegény megtébo-lyodott asszony.

— **Uj banda.** A Balaton-Földvárta eltávozott Sárközi Janesi zenekara helyett Horváth Gusztó jónevű ezigányprimás ütött tanyát városunkban zenekarával. Horváth már gyakrabban tartózkodott Bareson, s játékaról előnyösen ismeri közönségünk, legutóbb Pécsen tartózkodott s onnét jött most hozzánk, s ez uton is kéri a közönség pártfogását.

— **Helyreigazítás.** Lapunk e hó 23-iki számában, „Sárközi bandája" ezimű hirovatunkban az éjjeli verekedés leírásában azt közöltük a szerzett információk után, hogy Rosenberg és Ferber utánna szeladtak Bertus legényének, hogy megverjék. Azonban, mint most bennünket a sebéből fölépült Ferber értesít, a dolog valójában úgy történt, hogy Ferber a megszuirt Rosenberget el akarta vezetni a esendőrlaktanyára, s menet közben őket támadta meg újból egész váratlanul a sötétben Bertus segédje késsel, és Ferberen, mint irtuk is, több mély sebet ejtett. A késelő cipész segéd mindidáig még nincs letartóztatva, de mint halljuk, úgy ő ellene, mint Sárközi verekedő bandája ellen már megtették a törvényes lépéseket.

— **Tél juniusban.** A hét elején nálunk is hűvös, szeles időjárás volt, azonban sokkal zordabb, ugyszólván télies időjárás volt az ország hegyes vidékein felső-magyarország és Erdélyben, hol sürü havazások s nagy jégesések voltak, mely a levegőt nagyon lehütötte. Igy Kolosvárt és N. Szebenben 4 fok volt a meleg, míg Rotfaluban 2, s Árvaváralján csak 1 fok. A zord időjárás nagy károkat tett a virágzó szőlőben és gyümölcsben.

ressen és bocsásson meg, hogy szólni mertem. . .

Magános, végtelennek látszó utczába tévedtem bolyongás közben. Köröttem mindenre temetői hallgatás borult. Valami különös láz fogta el egész valómat. Az utca hangtalan, sötét mélyében mint-ha egy fekete függőnyt húztak volna fel hirtelen, szemem előtt lebegett déliláb-szerűleg a rétet virágaival, rengő nyárfáival, a távolban kéklő hogyormokkal. Szinte hallottam a madárdalt, a patak esvevegését. De csak egy pillanatra, azután ismét koromfekete, kietlen sötét lett.

Emlékezem. . . Ugy mentem előre mindig csak előre, mintha egy fekete, gyászos országban kellene áthaladnom, hogy eljuthassak a boldogság honába. Hosszu, hosszú idő mulva jutottam el halálos fáradtan rideg legénylakásomba s a mindössze néhány órai esillogató reménykedéstől kimerülve döltem le pihenni.

* * *

Az ábránddal átszőtt lázas éjet arany-sugaras szeptemberi nap követte. Korán

— **Megrabolt takarékpénztár.** Országszerte nagy feltűnést kellett meggyéknk székhelyén. Kaposváron egy szenzációs lopás. Ugyanis az ottani Somogy megyei takarékpénztárból 36 ezer 205 frtot loptak el mult vasárnap. A lopással nevezett takarékpénztár főkönyvelőjét, Ungváry Károlyt vádolják, ki azóta eltávozott Kaposvárról, s mind idáig nem tudták kézre keríteni. Az intézet 2000 korona díjat tűzött ki jutalmul a tolvaj kézrekerítőjének. Valóban a sikkasztások korát éljük ma, midőn a városok, megyék nyugalmát egymásután veri fel egy-egy becsületéből kivetkőzött ember gázette.

— **Halálos esés.** Tarnóczán egy eselédember, ki csak Szt. György napkor jött az urodalomba, és a tehenészetnél volt alkalmazva, esütörtökön szalmát hányt le a padlásról. Előtte való nap a belső padlás feljártnyílását egyik eseléd-fiú állítólag nem deszkázta el, csak szalmával takarta el a nyílást s így történt, hogy a tájékozatlan szerencsétlen ember munkája közben a szalmával eltakart nyílásra lépett, s a szin következtére zuhant alá a magasból oly szerencsétlenül, hogy a kapott súlyos zuzódások következtében rá pár óra múlva meghalt.

Irodalom.

— **A mykenei oroszlanoskapu** egyik legrégebb emléke az emberiség alkotó tevékenységének. Durván faragott köveit az őskor homályában illesztették össze óriás erejű kezek. A kapu fölé, az oromfalba, durván, nagyoltan faragott oroszlanpárt helyezték az ősidők művésze. A két oroszlan egy oszlopra kapaszkodik. Törekvésük, feszülő izmaik mindegy a művészet törekvését is mutatja, jelképezi, mely a durva formában az erőt iparkodik nagy nehezen kifejezni. A csónka állati testek a görög szobrászat legrégebb kísérletei közül valók, mikor az anyag ellenállása még dacolt a művész alkotó erejével s tökéletlen eszközeivel. Ez a kapu mégis nagyszerű diadalív, melyen át odaültem a kávéház széles üvegtáblája mögé és vártam.

Előttem húzódott el a körut zakatoló zürzavarával. Az emberek jöttek-mentek, s én kerestem köztük Jolánt. Lestem, mikor pillantom meg bájos alakját a számtalan idegen között. Nem volt egy pillanatig sem egyforma a kép, ezernyi változat követte egymást, a beszivárgó zúgásból tömördek hang hallatszott ki. Engem minden, minden hidegen hagyott. Ugy tűnt fel nekem az egész, mint egy kép, amelybe nem öntött lelket a művész ihlete. Pedig minő édes emlék fog fűzni valaha ehhez a helyhez, ehhez a tájhoz? Itt volt az első randevünk. . .

És amíg merengve vártam, telt, mult az idő. Órák, negyedórák suhantak tova észrevétlenül, egyre gyorsabban. . . Szorongva ültem helyemen. Egyszerre fényes fogat robogott el a kávéház előtt: a Komorányi gróf kocsija, gummikerekein, szinte kigyóyszerű simasággal gördült el a többi kocsik között.

Magam sem tudom, miért döbbenem meg úgy láttára és miért lopózott a szívembe hirtelen ábrándúzó szomorú sejtelem. . .

a görögség művészi tevékenysége világhódító körutra indult. A híres kapu legújabb képe a Nagy Képes Világtörténet 30-ik füzetében jelent meg.—A munka 12 kötetben jelenik meg s Marczali Henrik szerkeszti. A most folyó második kötetet Dr. Gyomlay Gyula írta. Egy kötet ára díszkötésben 8 frt. Füzetekint is megjelen. Minden szombaton, 1 füzet, á 30 kr. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

Közgazdaság.

— **Az első paraszt mintagazdaság.** Egy baranyamegyei parasztgazda Szabó József, a kinek Nagyharsány községben mindössze husz hold földje van, már jó ideje fáradozott azon, hogy a közönségesnél termékenyebbé tegye kis birtokát. A földművelés terén ritka szakértelmet szerzett s ez bátorította arra, hogy megkérje Darányi Ignác földművelési minisztert birtokának mintagazdasággá való átváltoztatására. A miniszter megfontolta Szabó József kérését s a megyei gazdasági egyesület és a szentimrei földművelőiskola tanártestületének tagjait felszólította, hogy vizsgálják meg a parasztgazda értelmiségét és gazdaságának alkalmatosságát. A vizsgálatnak kedvező eredménye volt, a mire aztán a miniszter jóváhagyta a mintagazdaság fölállítását. Szabó József gépeket, vetőmagot és pénzkölcsönt kap az államtól a gazdálkodásra, de ennek fejében köteles a meghatározott módon művelni a földet s évenként bemutatni számadásait a miniszteriumnál. A nagyharsányi paraszt mintagazdasága talán megadja a jó példát más értelmes és szorgalmas földművelő gazdáknak is.

Budapesti gabonatözsde. (Reich Jenő és Társa heti jelentése.) A vetések állása kielégítő s a tavaszi munkálatok is rendesen folynak. Ugy a külföldi, mint az európai piacok üzletmenete korlátolt.

Jólán nem jött el. . .

Kimmonhatatlan komor bánat szállott reám, azt hittem, megőrülök. Sietve hagytam el a kávéházat. Amint kiléptem, a hűvöslég kissé magamhoz térített. Előttem kanyarodott el a körut, jobbról-balról homályos ködbe veszett el szemem előtt. Az emberek, csupa idegen emberek jöttek-mentek, kocsik robogtak össze-viszsa. A szürkület lomhán terjesztgette óriási szárnyait a város fölé. Itt ott már kezdtek kigyulni a lámpák, az utca megélénkült ilyenkor . . . mindig úgy van, imemost is, mint szokott lenni máskor, közönségesen.

És én? tulajdonképen miért is vagyok szomorú? Itt a nagy város ezernyi hangból összszűrődött zajában minek sóhajtozom? Ki hallja meg? Kinek van köze hozzá? Kimondhatná meg őszintén, ha kérdeném? miért esalódtam? Nálamnál bőlebb emberek talán azt is be tudnák bizonyítani, hogy nincs jogom, sem okom erre a vigasztalan bánatra. Talán igazuk van, elvégre nem történt semmi különös, csak sivár szürkületre vált egy napfényes, bájos délután.

Nemeskéri K. Z.

Buzában esendes az irányzat és az árak néhány krral esökkentek. Rozs 7.60—7.65 frt. Árpa minőség szerint 6.10—6.40 frt. Zab ártatartó; 5.85—6.20 frton volt elhelyezhető. Tengeri 4.30—4.60 frt.

CSARNOK.

A komlósi ev. ref. egyház története.

följegyezte Kovács Miklós praedikátor az 1799-ik esztendőben.

Összeállította. **Héjjas Zsigmond**

ev. ref. lelkész.

(Folytatás.)

5. Keresztelésért egy Máriást, mivel közönséges fondus nincs.

Az Intruductio a Praeráns mesternek engedtetik.

6. A Peterhidaiak külön fizessenek maguktól.

Ezeknek megtartására magamat kötelezem. Sig Csokonya 8. Juli; 1788.

Fodor János csokonyai Predikátor m. k. pécset

1788. 1789. 1790.

Befizettek tíz forintot.

De 1786-ban sok fáradságuk s költségek után, Tekintetes Székér Benedek fiscális ur közbenjárása által Praerans mestert nyertek maguknak úgy mint Szilágyi Mártont hozván ide Istvándiból, kinek is fizettek minden gyónó személytől 1/3 mérő búzát két garast és fél. sexió földeknek a betakarodásig való mindennemű munkáját a rétekekkel együtt, huszonkét ölfát. Az Inspektor urnak pedig Csokonyában 10 frt. esztendőnként. Minthogy hát Istenkegyelme által megvigasztalódtak jobban, azonnal épülni kezdettek és igen szépen adakoztak önként az oratorium és a házak építésére, de minthogy a Buzaritkán lehet konkoly nélkül, volt 1787-ben egy Molnár Mihály vagy Jankó Miska nevű ember a Biró, egyszersmind primitilus, ő szedte kezére az oblatumokat és hogy ki mit adott elmulasztotta írásban tétetni, hogy az ő eladási telhetetlenségének kedvezzen és jóléhet sürgette Szilágyi Márton ur, az oblatumoknak feljegyzéseket, de hol egy, hol más kifogásokkal elmelőzte és így a következők maradék nem fogja látni elejüknek ebbéli buzgóságukat. De nem maradt ez felejtetlen; mert 1789-ben Babócsára ment valamely dolga végett vejével Borbás Pállal, bement a kocsimába, minthogy szerette a kocsimázást és boroztak, s ott valamely uraság hajdujába bele kapezaskodott és midőn haza felé indult a töltés végén innét eleibe állott még pedig gyilkos módra a Hajdu és a puska végével úgy össze rontotta, hogy haza nem jöhetett, hanem kocsin kellett haza hozni és életét is elvégezte; 1789. Apr. 21-én, és eképen elhaladott számadásra lehető vonatása. Ugyan ez más dologban is vétett sok lelki esmerete által, mert a Nms. gróf Széchényi Ferenc ő Excellenciája ezt a helyet szintén egészen az árokig a Paróchiához adta; első, utánna került az Insellérnek, elvette, vagy elszakasztotta a maga számára, melyre is a fia Ferenc épült idővel, de nem vehette hasznát a Szent Isten neki azt érni nem engedte. Mindazon által a melyeket ő költött, ide tétettek ugymint: az ácsnak fizetett

30 frt 54 kr.

Kőművesnek templom, a konyha és kéményrakásért 33 frt 15 kr.
 Harmincegy kőből meszért fizetett 8 frt 51 kr.
 A tislérnek templombaváló munkájáért 15 frt — kr.
 Az épület megzsúpolásáért adatott 15 frt — kr.

Somma 103 frt.

A midőnez így számba vétetett akkor érdektek és esodálkoztak, hogy hová tette a többit; de ez már lett halála után. A csokonyai eklézsiának adtak (Komlósdi) segítséget 60 frtot, és az azt visszaadta; az ithon való szükségre nézve, és az költ zsupra, és téglára, zsuppott vettek a méltóságos uraságtól 1440 kévét, esett érette 42 frt, 12000 tégláért pedig csak 18 frt. Az 1789 esztendőben Böcskös Ferencz latt a bíró, kinek kezében adtak 25 frtol és 55 krt. abból e képpen költött: A pik-tornak fizetett. A tislérnek 8 frt 30 krt. Vasszegekért 54 krt deszkáért 5 frt 22 kr. Áldomásra 9 frt. Somma 25 frt 55 kr.

Ekképen lassan, lassan megépültek a királyi kegyelem mellett, a mint itt még lehet látni szolgált itt Szilágyi Márton ur 3 esztendeig. De változván innét Csokonyában, hozatott ide Praenonánonak Alsokból Kovács Miklós karsoki fi, ki is hivatalát 1790-től 1791-ig dec. 8-ig folytatta; mint praerans, akkor pedig, ezen kis komlósdi eklézsia Isten kegyelméből Praedikátort nyert magának, és mind jobban, és jobban világosítja a maga hivatását, és jobban világosítja a maga hivatását az ő esmeretében kinek legyen mind örökké dicsőség!

Melyre nézve a minta Deputatio meglett, és a Praedikátor fizetését ekképen határozták meg; ugymint I. minden lélek 12 esztendőn felyül fog fizetni 4 gross. II, mindenszemély 13 mérő gabonát, és hogy csak az ad rozsot a kinek buzája nem lesz. III. Egyzsenge kenyeret, és hátulsó lábot minden háztól. IV. Három calcaturára való földnek minden féle Cultivája, hat, hat hold, egy időre és fél sexió annak trágyázása. betakarítása a réttel egybe. V. 22 öl fa. Halotti temetés 1 frt, könyörgéssel 8 gross. keresztelés 17 kr. De avatás 7 kr., kukoriczát is úgy fizetnek mint buzát, a kukoricza vetés és kapálás helyett.

Peti István, Sós Mihály, Böcskös Ferencz
 Molnár István
 peesét

Most is megvan a peesét.

Annó 1793. Mense 9. A felség számára a franczia háboruba segítséget adtunk ekképpen: I-ör.

Magam részéről Prdo. összességgel 28 frt 40 kr.

Peti István 2 frt, Molnár István 30 kr. Böcskös Ferencz 20 kr. Molnár Péterné 23 kr, Bele István 15 kr. A község gabonában 5 frt 48. Kis István 10 kr. Summa 38 frt 6 kr.

I. Lelkész: Tiszteletes Kovács Miklós ur 13. esztendőig folytatta hivatalát, és rendeltetett 1803-ik esztendőben mártius 12-én Kutasra. 1796 Jan. 16. jégverés volt. 1797, a pille mindent megevett.

II. A tiszteletes felsőbbség rendelete folytán a szt. hivatal folytatására rendeltetett Tiszt. Mérey István ur hatvanból ki is folytatta hivatalát 1803-tól—1804-ig vitetett Ötvös könyiba.

III. Tiszteletes Berhidai Keresztes Ferencz Nagy Martinból 1804 től 1805-ig IV. Egy fertály évig inteumális praedikátor volt Tiszteletes Krizsa János ur helyükben pedig hozatott.

V. Tiszt. Poesolay Sándor ur Magyarujfaluból 1806—1810-ig vitetett Kutasra. 1808-ban hamlóbe 25-en meghaltak gyerekek.

VI. Tiszt. Nagy József ur, kutasról, egy évig szolgált.

VII. T. Simon Pál Galambokról hozatott 1811 márc. 12. 1816 márc. 12-én ment Pusztá-Korpádra.

VIII. T. Kardos Zsigmond 1816. 12. jött, elrendeltetett Pörüsre 1821. n. 15-én.

IX. Tiszt. Vincze Sámuel Nagy-Dobszából, édes atya Vincze Mihály mellett volt káplán 2 és fél évig, és pedig jött 1821 márczius 24 én 16 nap esett az eső termés jó volt.

X. Rendeltetett. Tisztelendő Uj János ur Nemeskifaludról hozatott. 1824. márcz. 12-én elköltözött Nemeske-Kis Tamásiba 1833,

(Folyt. köv.)

Alólírott szives figyelmébe ajánlom magamat a községeknek, ki elvállalok új **toronyórák** pontos jó elkészítését, és javítását szolid, jutányos áron.

Munkám tökéletességéről, megbízhatóságáról tanuskodik sok évi gyakorlottságom s azon számos községek, hol eddig már új toronyórákat állítottam fel, s mely községek neveit bárkinek kívánatára tájékozásul szivesen közlöm.

A mai kor minden igényeinek megfelelően berendezett műhelyemben elvállaltatnak kerékpárok pontos s lelkiismeretes javításai is.

Kiváló tisztelettel

Sándor Ferencz

toronyóra készítő.

Körmenden.

Cserépfedő zsinóly

valódi apatini, első rendű, kapható kisebb és nagyobb mintájú a *legjutányosabb árban Mayer Józsefnél,*
Barcstelepen Almási-utca 26 sz.